

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: גזלה	שם משפחה: סופר
---------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Rachum		שם משפחה איתו נולדתי: רחום	
שנת לידה: 30/10/1938	מין: נקבה	שם פרטי איתו נולדתי: גזלה	
ארץ לידה: לוב		עיר לידה: טריפולי	
שם פרטי ושם נעורים של האם: טוני חכמון		שם פרטי ושם משפחה של האב: רפאל רחום	
ארץ המגורים: לוב		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טריפולי	
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		השכלה/תואר אקדמילפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) יסודי	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו	
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: ישראל	
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו בנגאזי (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	
שנת עליה: 1949		במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

למדתי בבית ספר יהודי בטריפולי. לאבא שלי הייתה חנות ספרים של בית ספר. היינו שש בנות ואח אחד נולד בדרך לארץ ישראל. את המנהגים חגגנו כמו בארץ. המאכלים הם אותם מאכלים שאנחנו אוכלים גם היום בארץ. בזמן המלחמה היינו כל הזמן בבריחה. אף פעם לא תפסו אותנו כי אבא היה יודע להסתדר. הוא היה מבריח אותנו מהגרמנים דרך הגגות. ככה המשכנו עד שהגענו לבן גאזי. היה שם מפלט ליהודים וברחנו עם הרבה אנשים שעזרו אחד לשני.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

היינו בבנגאזי בערך שנה עד שעלינו לארץ בשנת 1949. הגענו לבית ליד ומשם עלינו למושב עלמה. המשכתי את הלימודים עד כיתה ח ואז התחתנתי ועברתי לגור בצפת. עם ההגעה לארץ גידלנו ירקות במושב וטיפלנו בהורים. חלבנו פרות וכאמור התחתנתי ונולנו לי 3 ילדים. המסר שאני רוצה להעביר לדור הצעיר הוא, לדבוק במטרות ובאחדות המשפחה גם ברגעים הקשים.

ראיון: אופיר אשכנזי

צפת, אוקטובר 2013